

A VILLAMOS KISMOTORGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

III. évfolyam 11. szám.

1959. november.

A NAGY. FORRADALOM. ÉVFORDULÓJA.

1917-ben a cári Oroszország, amelyet akkor régóta "egyszlábu óriás"-nak neveztek, az akkori központi hatalmak haderejének, mintegy egyharmadával vívott harcban az összeomlás szélére került. A cári hatalom, amely kancsukával, börtönökkel és Ochranával próbálta hatalmát megtartani, saját és a világ népeinek megvetése közepette haldoklott.

Az ágyulövés, amelyet 1917 november 7-ének reggelén az Auróra cirkálóról eldördült, kezdetét jelentette annak a világtörténelmi folyamatnak, amelynek diadalra vitelében részt venni felemelő feladatunk: A SZOCIALIZMUS TÁRSADALMI GYŐZELMEINEK KORSZAKA.

1917. november 7-e fordulópont volt, a világtörténelem legnagyobb forduló-pontja. Az volt az a nap, amelyen a földkerekség egyhatodán recsegeve-ropogva összetört a több ezer osztályuralom, amelyen a földkerekségnek egyenlő-re egyhatodán létrejött a munkásosztály élcsapata által vezetett szocialista állam. Megkezdődött az emberiség új, igazi története: új elveknek, új fejlődési törvényeknek érvényesülése a társadalmi fejlődésben.

A LENIN vezette orosz munkásosztály forradalmával megteremtette és gyorsan valóra váltotta a termelőeszközök társadalmasítását és ezzel felszabadította önmagát és a többi dolgozó osztályt, megszüntette a kizsákmányolást. Ez a tett azon ban azt is jelentette, hogy a világimperializmus számára megkonduult a halálharc és ezért sühötten vetette rá magát a születő szovjethatalomra. Ennek a hatalomnak tehát létének első percétől kezdve halálos harcban kellett megmérkőznie ellenfeleivel. Amazoknak oldalán sok évszázados kijegecesedett állami rendszer, 6-riási förlényben lévő termelő apparátus és a világháborúban győztes hadseregek álltak.

Mit szegezhetett velük szembe a fiatal szovjetállam? Nagyon is sokat. Kezdetben mindenekelőtt csak a forradalmi lelkesedést, szabadságvágyukat, igazság tudatát, mélységes meggyőződésüket, megmásíthatatlan akaratukat, a párt és a prole-

tár nemzetköziség erejét. Ezek voltak a döntő tényezők annak, hogy öt esztendő véres harcaiban tizennégy hatalom intervencióját visszaverték és leverték a belső fehérharcosok csapatait is. Mi magyarok örökre büszkének leszünk arra, hogy száz-ezernyi volt hadifogoly, magyar proletár internacionalista harcos küzdött az oldalukon, hogy a Magyar Tanácsköztársaság bár elbukott, képes volt arra, hogy ideig-óráig jelentős imperialista erőket lekötve, a nyomás egy részétől mentesítette az akkor még gyenge szovjet hatalmat.

A marxizmus-leninizmus a történelem elemzéséből azt a tanulságot szűrte le, hogy valamely társadalmi rend végső győzelme szempontjából ez a legdöntőbb, hogy az illető társadalmi-gazdasági rendszer mennyire képes fejleszteni a termelőerőket, növelni a munka termelékenységét.

Ezen alapvető területen az az új, amit november 7. a szocialista rendszer hozott létre, káprázatos fölényét bizonyította be. A Szovjetunió bár 42 esztendő történetéből 20 esztendőt volt kénytelen a polgárháborúra, a második világháborúra és az ezekben elpusztult javak helyreállítására fordítani, mégis iparának termelését 1958 végéig az 1913 évinek 36-szorosára, a termelőeszközök termelését 83-szorosára, a gépgyártó és fémfeldolgozó ipar termelését pedig 240-szeresére emelte. Lloyd Burkner az Egyesült Államok elnöke mellett működő tudományos tanácsadó bizottság tagja korunkat így jellemezte: "amikor az emberi értelem vívmányai előtérbe kerültek a nemzeti politikában és háttérbe szorították a többi politikai eszközt, a fegyverzetet..." És így kiderül, hogy ebben a korszakban, ezen a téren is a Szovjetunió nemcsak behozta örökölt elmaradását, hanem az előre tört. Nem az USA-ban épült az első atomerőmű, hanem a Szovjetunióban. Szovjet szputnyikok repültek fel elsőnek a világűrbe. Az interkontinentális ballisztikus rakéta a Szovjetunió, nem pedig az USA birtokában van. Az első holdrakétát és az első önműködő bolygóközi űrállomást szintén a Szovjetunióból lőtték fel. Kell-e arról szólnunk, hogy a tudomány ezek a vívmányai egyben a kulturális és technikai felkészültség általános élenjáró voltának a tanubizonyítói? Ugy gondoljuk nem. A már közismert tények bizonyítják, hogy az októberi forradalom olyan társadalmat teremtett, amely ellenében elődeivel, a tőkés rendszerrel, a gazdaság, a kultúra és népjólét fejlődésének válságmentességét és összehasonlíthatatlanul gyorsabb iramát képes biztosítani.

A NAGY OKTÓBERI SZOCIALISTA FORRADALOMIG a nemzetközi kapcsolatok elve az intézményesített és állami szintre emelt rablás volt. Az a hatalom azonban, amely 42 éve keletkezett a világhoz így szóló első szavával: BÉKE! Nem gyengeségből tett. Akik azt hitték ráfizettek. A szocialista állam, amelyben nem a hadianyaggyárosok, hanem a munkások, parasztok és értelmiségiek ülnek a kormánykerékkel, amelyek a béke körülményei között képesek a leggyorsabban fejleszteni a gazdaságukat és jólétüket, azóta is, ma is a békének, a tartós békének hatalmas védelmezői. Általános és teljes leszerelést! Követeli a Szovjetunió napjainkban. Az az állam követeli, amelyik katonailag a legerősebb a világon. Ilyen még nem fordult elő a világtörténelemben - a Szovjetunió léte óta -, hogy az erősebb, a legerősebb, a hatalmasabb állandóan küzd és harcol a békéért, a fegyveres erők általános és teljes leszereléséért.

Azt a történelmi lehetőséget, hogy többé sose legyen háború, hogy nagy és kis államok egyaránt békésen, egymást segítve és együttműködve, ellentétek és konfliktusok nélkül élhessenek egymás mellett bizonyítja a szocialista rendszer. Ez a bizonyíték: a szocialista államok testvéri együttműködése. Itt vannak olyan államok, amelyek a történelem során harcoltak egymás ellen, amelyeknek népei az uralkodó osztályok érdekében egymás millióit gyilkolták le a frontokon. És ma ezek az államok nem fordulnak egymáshoz más szóval, mint a kölcsönös segítség szavával. El tudta-e képzelni husz esztendővel ezelőtt egy magyar ember, hogy amikor bajban lesz a nép, infláció és inség fenyegeti, többek között a románoktól és csehszlovákiától kap baráti segítséget, hitelt, búzát, üveget, sőt, mindazt, amire szüksége van? Elképzelhették-e egyáltalán az emberek 1917 előtt, hogy egy olyan nagyhatalom, mint a Szovjetunió, a szomszédos kis államokat nem megszállni, leigázni és kizsárolni törekszik, ahogyan tették és teszik ma is az imperialista nagyhatalmak, - hanem segíti szomszédait termelési tapasztalataival, nyersanyagokkal, gépekkel, mind azzal, amire szükségük van? Elképzelhették-e akkoriban az emberek, hogy keletkezik egy olyan nagyhatalom, amelyik nem lenézéssel, nem nemzeti szuverenitásának kétségbevonásával kezeli a szomszéd és nem szomszéd kis államokat, hanem ugyanakkor amikor ad, mint egyenragutól kér is, elfogadja és nagyrabecsüli azokat a termelési és tudományos tapasztalatokat, amelyeket mi nyújtunk neki cserébe.

NOVEMBER HETEDIKÉNEK negyvenkettedik évfordulóján a történelem tényei tesznek tanulságot arról, hogy ezen a napon nemcsak az orosz forradalomnak, hanem az emberiség történetét megváltoztató szocializmusnak győzelme is megszületett. De

ugyanekkor halálos válságba került az imperialista rend. A második világháború után létrejött a szocialista világrendszer. Kiszakult az egész világot átfogó béketábor. Száz és száz milliók követelik a Szovjetunióval együtt: SOHA TÖBBÉ HÁBORÚT ! BÉKÉT ! ÖRÖK BÉKÉT A VILAGNAK ! A Nagy Októberi Szocialista Forradalom mutatta uton születik meg, amiért küzdünk: az emberhez méltó élet, az igazságosság és a munka társadalma, a béke vágya, a KOMMUNIZMUS.

Budai József

váltakozása miatt majdnem teljesen lehetetlen. Az így kiszámított pontszám szerint a brigádnak azok a tagjai, akiknek az előírt százalékuk a legmagasabb, minuszba kerültek. A számolás maga helyes volt, tehát csak elvi hibáról lehetett szó. Más megoldás nem volt mint az, hogy az egyéni előírt százalékokból kiszámoltuk az átlagos előírást és ehhez viszonyítottuk a brigád elért átlagát. Ez az eljárás ezt eredményezte, hogy nem kerültek minuszba a brigád jó dolgozói, viszont szépséghibája az egyenkénti teljesítést kimutatni nem tudunk. Még szerencse, hogy mindössze két ilyen brigádunk van. A többiekénél a brigádokon belül ki tudjuk mutatni az egyének által elért pontszámot is. A pontozásos módszernek véleményem szerint két előnye van az eddigi kimutatásokkal szemben. Az egyik az, hogy a dolgozók állandóan láthatják az elért pontszámukat és minden különösebb számolás nélkül tudják azt, hogy a műhelyükben helyezés szempontjából hol állnak. A másik előny ami az eddigi módszerekkel szemben bizonyos fejlődést mutat az, hogy nem csak az elért százalékot pontozzuk, hanem sok más olyan tényezőt is, amely szorosan összefügg a munkaversennyel.

Ilyenek: az elfogadott újítások, munkafegyelem, bizonyos sürgős munkáknál a határidők előbbrehozása, selejtgártás, tapasztalatátadás, anyagtakarékoság és a munkavédelmi előírások betartása. A pontok kiszámításánál természetesen most is az előírt és teljesített százalékok közötti különbség a döntő. Ehhez adjuk hozzá, illetve vonjuk le a többi tényezőtől adódó pontszámokat. A művezetők részéről nagy hiányosság az, hogy a pontozásos rendszert ismertető tájékoztatót nem függesztették ki a műhelytáblára, hogy ott a dolgozók átnézhessék azt. Így sokan nem tudják, hogy a kiírt pontszámuk miből tevődik össze. Kérem a műhelyek vezetőit, hogy az ismertetőket függeszték ki, hogy azok tényleg ismertetőik legyenek. A pontozás nem zsákbaecska. Mindenkinek joga van tudni azt, hogy a neve mellé írt pontszám miből is adódott össze. A kiértékelést erősen hátráltatja az a tény, hogy az adatokat szolgáltató személyektől, vagy osztályoktól valósággal ki kell könyörögni az adatokat, mint a koldusnak az elemizsnát. Szinte úgy vélik egyesek mintha ezzel a cselekedetükkel nekem tennének szívesseget.

Előfordult már az is, hogy egy műhelyt nem tudtam kiértékelni mert a szükséges adatokat nem kaptam meg. Szerintem az ilyesmi nagyon árt az egész versenymozgásnak. Szeretném megkérni az illetékeseket, hogy a jövőben lelkiismeretesebben kezeljék a kiértékelést. Ha valaki úgy érzi, hogy nincs ideje rá, vagy nem kap hozzá segítséget, szóljon a vezetőségnek, de ne hagyja annyiban a dolgot, hogy egyszerűen csak "nincs időm" jellegével lerázza azt a kis munkát.

A III. negyedév eredményeivel ebben a cikkben nem foglalkozom, hisz még csak kevés adat áll rendelkezésemre s nem lenne értelme azokat külön ismertetni. A legközelebbi újságcikk lesz hivatva ismertetni a III. negyedév eredményeit részletesen, a mérlegbeszámoló alapján.

A kongresszus közeledik. Ugyanakkor közeledik az év vége is. Minden erőnket összekell szednünk, hogy az utolsó negyedévet gazdag eredményekkel és a lehető legsikeresebben fejezhessük be. Ahol valaki akadályt lát, ne hallgassa el. Hívja fel figyelmünket, hogy a hibát minél előbb kiküszöbölhessük.

Jó munkát és sok sikert kívánok a vállalat összes dolgozóinak a IV. n. évhez.

H.F.

ÉRTÉKELÉS

Mihályfi-Kovács György
riportsorozatának IX. része.

Király Sándor a TMK. dolgozója.

1943-ig édesapám gazdasági cseléd volt a Nánássy-féle nagybirtokon Szabolcs-Szatmár megyében. Az akkori nemzetiségi politika következtében a családjunkat áttelepítették az 1938-ban Magyarországhoz visszacsatolt Beregszentmiklósról. Ott csak

magyarul szabadott beszélni, mert ez volt az ekkori áttelepítési politika lényege. Mindenesetre az a tény, hogy ott nem szívesen látott vendégek voltunk a ruszinok között. Akkor már az spám utépitésnél dolgozott. A mi közösségünkben kb 20 család került oda. Nem volt könnyű dolog megszokni az idegen vidéket és az embereket, a szokásokat. Bár még akkor kisgyerek voltam, mégis komoly nyomokat hagytak bennem azok az idők. A háborús évek alatt ott ösmerkedtem meg az igazi partizán mozgalommal.

Nagyon érdekes volt, hogy az ottani nép nem is nagyon foglalkozott a földműves munkával, elsősorban azért, mert hegyvidék volt, meg aztán: volt ott egy gyufagyár, amely elnyelte a beregszentmiklósi dolgozókat. Ez az üzem később áttért a hadiüzem gyártásra, ami az ottani partizán mozgalomnak nagy előnyére volt, olyan szempontból, hogy fontosabb értesüléseket onnan szerezték meg. Érdekes jelenség volt, hogy amig nappal, hogy úgy mondjam "türelmesen" dolgoztak, éjjel szinte kivétel nélkül mindenki a hegyekbe vonult és rajteütés-szerű támadást indítottak az ott állomásozó katonai alakulatokra.

Ösmertem ott egy partizánt, aki görögkeleti pap volt, és azokban a nehéz időkben levetette a csuhát és inkább választotta a harcot, a partizán harcot, mely népet a szabadság felé vezetete ! Még ma is levelezésben állok ezzel a családdal és ma ez a volt pap, közösségi szovjetben dolgozik, ami megfelel a mi tanácsrendszerünknek. /Tanácsházán dolgozik/.

Persze politikai nézetem nekem akkor még nem lehetett, hiszen még nagyon fiatal voltam, de ezek a dolgok rendkívüli hatással voltak rám. Ilyen és hasonló dolgokról és élményekről még ma is szívesen beszélgetünk annyi év után is a családban....

Jellemző a község lakosságára, illetve összetételére, hogy puskalövés nélkül foglalták el a szovjet csapatok a községet, sőt örömmel üdvözölték és várták őket már a falu szélén.

A felszabadulás után visszajöttünk Magyarországra Uj-Fehértóra. Ott végeztem el az iskoláimat, Nyiregyházán végeztem el a technikumot. A technikum első évében iratkoztam be a DISZ-be, majd az októberi események a honvédség kötelékében értek engem. Leszerelés után, újra vissza jöttem a vállalatához, innen vonultam be annak idején. Jelenleg mint gépbeállító dolgozom, de szó van arról, hogy vállalaton belül visszamegyek a szakmába - az építő-karbentartó részleghez.

A KISZ megalakulásakor Kisz tag lettem, mint bizalmi dolgozom, majd később a kerületi KISZ V.B.-tagja lettem. Az üzemi KISZ-ben vezetőségtag vagyok. Ezenkívül az oktatási munkát is végzem, nem új munka ez nekem, hiszen a honvédségnél is ezt a munkát végeztem. 1958. januárjában lettem párttag jelölt és most lettem Munkásőr.

A terveim? 24 éves vagyok, tervem az, hogy becsületesen dolgozzam és kiakarom vinni ennél a vállalatnál az új munkakörömben is a vezetőség és a munkatársaim bizalmát, megbecsülését és szeretetét! Ezenkívül még az a tervem, hogy tolmács iskolára fogok menni, orosz nyelvet akarok tanulni!

Faragó Árpád szerszámkészítő.

A szerszámüzem dolgozója, nem rég mult tizenhét éves. Szeptemberben volt egy esztendeje, hogy a vállalatunkhoz került, az iparos tanműhelyből. Faragó Árpád szereti a szakmáját és az a célja, hogy minnél jobban el tudja sajátítani a szakmáját. Tudja jól, hogy még sokat kell tanulnia, hogy ezt a szép szakmát teljes egészében megösmérje és szakmai fortéjsait eljátszassa. Az igyekezet, a szakma szeretet megvan Faragó Árpádnál és mint a vezetőség, mint az idősebb szaktársak szakmai gyakorlatuk és tudásuk alapján készségesen megadják a segítséget.

Édesapja géplakatos. Tök községben laknak, onnan jár be dolgozni Faragó Árpád. Ketten voltak testvérek, de a bátyja, aki villanyszerelő volt 1956-ban bucsunélkül hagyta ott a családot és barátaiival együtt disszidált. Svéjcban van. Faragó Árpád elmondja, már sokan visszatértek hazájukba azok közül a fiatalok közül, akikkel a bátyja nekiindult azon a szomorú őszi napon a határnak. Ritkán ír a bátyja, de odahaza vissza várják az idősebbik Faragó fiut...

A tervei iránt érdeklődünk Faragó Árpádtól? Tanulni szeretne a jövő ősszel nyelveket, illetve a lengyel nyelvvel szeretne megbirkózni. Ugyanis tavaly nyáron táborozni voltak a Balaton partján és ott megösmerekedett sok német és lengyel fiatalal. Volt ott egy nagyon helyes és kedves lengyel kislány és bár az nem értett magyarul - Faragó meg nem tudott lengyelül, de a két fiatal így is jól megértette egymást. Még most is leveleznek egymással...

Faragó Árpád egyébként KISZ tag. A KISZ-munkából is kivesszi a részét. Nagyon szeret az üzemben dolgozni. Jó kollegákkal képzett szaktársakkal ösmerkedett meg. Még két

évre van a katona időtől, addig megszeretné tanulni a gépkocsi és motorkerékpár vezetését, mert mint mondja, ha sor kerül a tényleges szolgálat letöltésére, nagyon szeretné gépkocsizó lenni. Mi a magunk részéről sok szerencsét kívánunk Faragó Árpádnak a terveihez!

Lovas Magdolna a kézi tekercselő dolgozója.

Két éve dolgozik a vállalatnál. Ez az első munkahelye, betanított munkás. Átlagos havi keresete 1240-1260 forint. Tizenhétéves volt, amikor a vállalatba került. Nagyon kedvesen fogadták mint a szaktársnőket, mint a művezetője. Lovas Magdi nagyon szorgalmas kislány, viselkedése minden szempontból kifogástalan. Igyekező és ügyes. Amint leültünk melléje a munkasztalához éppen egy VOX 21/4-es motor tekercs berakását végezte. Újjaival ügyesen igazította be a szománczuzalokat. Általában minden munkát szívesen végez - mondotta Lovas Magdi, de nagyon szereti a VT 123/4-es, a VT 122/4-es és a VT 121/4-es tekercs berakási munkálatait készíteni.

Érdeklődtünk, hogy szabad idejét mivel tölti el? Mint mondotta egy fél éves szabás-vegyés tanfolyamot végez most. Ha ezt befejezte lassan tavasz lesz és akkor uszni akar tanulni. Távolabbi tervei, ahogy mondta Magdi egyelőre nem a férjhezmenés, hanem egy három éves német tanfolyamot akar elvégezni, abból államvizsgát is akar tenni. Egyik kedves álma az, hogy majd akkor tolmács lesz. Kollegáival mindenkor jól megértették egymást, úgy szintén a vezetőséggel is. Sokat köszönhet Blümmernének és Gránitznek, akik sokat foglalkoztak vele, valamint a többi idősebb szakmunkások mindég szívesen foglalkoztak vele. Megemlítette Magdi, hogy Gemeter Jenő művezető is sokat foglalkozott vele a kezdet nehéz és első napjaiban. Ma már nem fél semmilyen tekercselési munkától. Azonban tisztában van azzal, hogy még nagyon sokat kell szakmailag fejlődnie.

Vasárnaponként, ha nem kézimunkázik, vagy nem kell otthon segíteni az édesanyjának, moziba, színházba és néha táncolni jár. A Fővárosi Operett Színházban volt nem rég, ahol egy nagyon kedves darabot látott a "Nyugtalan Boldogság"-ot. Szovjet színdarab volt. Nagyon tetszett, mert mint mondja egy fiatal fiúról és egy leányról szólt, akik a zenekonzervatóriumban ismerkedtek meg és szerették meg egymást, majd a sorsuk elválasztotta őket egy időre. Azért is nagyon tetszenek neki a szovjet és a német filmek, mert van köztük sok vidám történet. Olvasni is szeret, de aránylag még kevés író munkáját olvasta és így még nincs kialakult ízlése és kedvenc írója. Az édesapja a MOM-ban TMK lekatos. Otthon van még két testvére, egy 17 éves huga, és egy 10 éves kislánya.

Lovas Magdi 1957-ben került a vállalatba, majd beiratkozott a KISZ-be. Nagyon rendes kislány Lovas Magdi. A Vezetőség megvan elégedve a munkájával és mint mondták, sok fiatal kislány vehetne példát Magditól. Csak így tovább bátran és szívós akaratú előre tervei megvalósítása felé!

Pálinkás Sándor a forgácsoló dolgozója.

Második éve dolgozik a vállalatunknál az egyik revolver padon. Fiatal, igyekező, szorgalmas ember. Elettéről, terveiről, vágyairól és elképzeléseiről kérdezzük. Édesapám 65 éves. Már nyugdíjban van, az építőiparban mint kőműves dolgozott. A munkás-mozgalomban tevékenyen részt vett. Édesanyám sokat betegeskedik. Tizenketten voltunk testvérek. Nyolc élő gyerek van, a kilencedikről nem tudunk semmit. Ezt a bátyámat, aki Csepelen dolgozott, mint fiatsémbert a németek többedmagával elhurcolták egy iskolába, majd beöltöztették és kikerült a frontra. Azóta semmi hír sincs felőle.

1944-ben születtem, a háború nehéz és szörnyű napjaiban Csepelen. A testvéreim szétszóródtak az országban, ki vidéken, ki pestkörnyékén él. Időnként összejön a család. Szüleinket én és Berci bátyám támogatjuk. Van még egy kis hugom, aki 13 éves uttörő.

A munkámat igyekszem becsülettel és szorgalommal elvégezni. Kikarom vívni a munkatársaim és a vezetőség megbecsülését. Külön meg kell említenem Kupi Jenő gépbeállító nevét, aki a különböző munkaműveletek elvégzésénél szinte szívesen és szeretettel foglalkozik velem, támogat munkám elvégzésében és átadja szakmai módszereit, tapasztalatait. Rajta kívül is még sokan vannak, akik munkámban segítenek.

Estenként tanulok, iskolába járok. Most fejezem be 1959/60-ban a nyolcadik általános iskolát. Ha ezt az iskolát eredményesen elvégzem, amihez minden remény megvan, akkor mintesztalos ipari tanulónak megyek vállalatba belül. Ezenkívül a szabad időmben barkácsolok. Faszobrászattal és gipszmintázással is foglalkozom és nagyon szeretek festeni is. Víz, tempera, sőt az utóbbi időben már olajjal is festek. Főleg ember ábrázolással foglalkozom.

Öt évig vettem részt az uttörő mozgalomban, majd amikor bekerültem a gyárba belép-

tem a KISZ-be. Eleinte nem vettem részt a mozgalomban, de egy alkalommal, egy értekezleten szobahozták, hogy helyes volna, ha egy KISZ-ista vállalná a fiatalok terveit, problémáját, sőt bírálná viselkedésüket is. Akkor én vállalkoztam erre. Azóta gyakran jelennek meg ilyen irányú építő jellegű írásaim és beszámolóim.

A későbbiek során a Kongresszusi munkaversennyel kapcsolatban alakítottam egy KISZ brigádot. Szalai László forgácsoló dolgozó KISZ-ista segítségével. Ez a brigád ebben a hónapban kapcsolódott be a kongresszusi munkaversenybe. A hó végén értékeljük ki az eredményeket. Bizzom abban, hogy a felajánlási tervünket nemcsak hogy teljesítjük, hanem tulis teljesítjük!

A nyár folyamán, amikor is KISZ bizalmi lettem a forgácsoló KISZ-istái egy ösmerkedési kirándulást rendeztek Szigetszentmiklóson a Duna partján. Meghívtuk az üzem összes dolgozóit. A célunk az volt, hogy az idősebb dolgozókkal jobban megismerkedjünk, közelebb kerüljünk egymáshoz. Sajnos ez a kirándulás nem hozta meg a hozzáfűzött eredményeket. Sem a Pártvezetőség, sem az ÜB, de a Vállalatvezetőség nem képviselte magát. Ez nagyon fájt nekünk, de reméljük, ha tavasszal ismét rendezünk ilyen, vagy hasonló kirándulást, nagyobb eredményt érünk el az idősebb és a fiatal dolgozók kapcsolatainak az elmélyítésénél.

Mi a magunk részéről további eredményeket kívánunk a fiataloknak. Előre KISZ-isták! a Kongresszusi verseny sikeres eredményéért!

+ + +

A "Tegnap, a Ma és a Holnap harcosai" című riportsorozat végéhez értem. Olyan emberekről és azokról írtam, akik közöttünk élnek, akiket mindannyian jól ismerünk. Akiiket szeretünk, becsülünk és tisztelünk. Valószínűnek tartom, sőt egész biztosnak, hogy üzemi kollektívánk soraiban akadnak, sőt vannak még sokan, akik megérdemelték és megérdemlik azt, hogy a "Kismotor"-ban róluk írjunk. Ne vegyék sértésnek, hogy most nem írtam, vagy nem emlékeztem meg róluk valamilyen formában. De lássák be, hogy egy csokor vörös székfűből, amelyik mind szép nem könnyű kiválasztani egy-egy szállat. Emberként értékeljük mindegyiküket, ki viselkedésével, magatartásával s nem utolsó sorban munkájával még ha pártonkívüli is, de építeni segíti dolgozó népünk országát!

A Tegnap harcosai alatt a régi veteránokról kívántam megemlékezni. Róluk, akik elsőként emelték magasra a vörös zászlót és ha kellett a fegyvert is a proletárdiktatúraért... A Ma harcosai című cikkben a Munkásőrökről szoltam, akik készek mindenkor fegyvert fogni a dolgozó népért! És utoljára, de nem utolsó sorban írtam egy pár sort a Holnap harcosairól, akiknek iránya a Tegnap és a Ma harcosainak példája legyen...

Az újságíró a soraival fejezi be cikksorozatát. Célja az volt, hogy közelebb hozza a sorokon keresztül a dolgozókat egymáshoz. Célja az volt, hogy megismertesse életüket, múltjukat, tervüket, jelenüket és jövőbeni vágyaikat. Minden egyes dolgozó skiről írtam szabadságot, békét és jólétet akár ugy magának, családjának, hazájának és ez egész emberiségnek... Sok emberrel beszéltem és ismertem meg, s lelkük legtitkosabb vágyairól lebbentették fel a leplet.

Befejezésül még csak annyit, hogy amikor a riportsorozatot megkezdtem mindannyiunk torkát folytogetta és idegszállainkat borzolta fel a hidegháboru réme... A ma, amikor pontot teszek a sorok végére, bátran bizzunk és hiszünk mindannyian északon és délen, keleten és nyugaton, fehérek, feketék és sárgák az emberiség, a népek közelgő örök megértésében és békéjében!

/Vége!/
1

Az október 2-i

Munkaverseny értekezletről...

Nem a munkaverseny eredményeiről, a műhelyek teljesítményeiről, a brigádok eredményeiről és az egyéni eredményekről fogok itt beszámolni, mert azokat a kifüggesztett plakátokról ismerjük. A negyedik negyedév feladatait sem részletezem, mert azokat a termelési értekezleteken már megbeszélték.

Egy pár olyan lényeges megállapításról, javaslatról és felajánlásról szeretnék beszámolni, amelyek a munkaverseny sikeres befejezése szempontjából lényegesek, illetve olyan felhozott hibákról, melyek hátráltatják a munkaverseny sikeres befejezését. A jegyzőkönyvből idézek:

Friedmann elvtárs az értekező előadója:

"Vállalatunknál 35 brigád van nyilvántartva, amelyek egymással munkaversenyben vannak. Sajnálatos azonban nem segítik egymás munkáját és így még nem fejlődött ki közöttük a szocialista munkaverseny egészséges szelleme"

"Bár a III. negyedévben az átlagszelejt csökkent még mindig igen fontos problémája és hátráltatója a munkának a selejt kérdése. A III. negyedévben 14 nap nyereség részesedéstől estek el a dolgozók a selejt miatt".

/Ez a negyedik negyedévben selejtmentes munkával még korrigálható/.

"Julius és augusztus hónapban a munkafegyelem igen laza volt, a dolgozók 30-40%-a részben szabadságolás, részben pedig betegség miatt hiányzott...aminek a jövőben nem szabad megtörténnie".

Mármarosi elvtárs előadja: "...felajánlásunkat azért nem tudtuk teljesíteni, mert a műhely nem kapta meg kellő időben a vasmagokat".

/Terve felül vállalt havi 10 db A motor/.

Somorjai elvtárs: műhelye nében igéri a nagyteljesítményű Georg Fischer gép és az ötorsós automata két műszaki üzemeltetésének bevezetését és a MEO által észrevett hibáknak ugyanazon műszaki való kijavítását.

Sipos elvtárs: "kéri az excenter prések löketszámának növelését, hogy ezáltal ezek a gépek termelékenyebben dolgozhassanak".

Hargittai elvtárs: "a 60 tonnás préseket Sipos elvtárs kívánságának megfelelően átalakítva gyorsabbá teszik".

Vadászi elvtárs: "a főkönyvelősséggel karöltve 10 napon belül megállapítja, hogy a IV. negyed év teljes termelési tervét mennyire kell túlteljesíteni ahhoz, hogy egy bizonyos nyereség-részesedés elérhető legyen".

"A tervet műhelyekre bontva kidolgozzák, hogy a munkaverseny feladatok kidolgozhatók legyenek".

Továbbiakban megállapítja, hogy kevés szó esett ezen az értekezleten a munkaverseny jelentőségéről.... És ebben igaza is volt - inkább csúcs-termelési értekezlet jellege volt a felszólalásoknak.

Vető elvtárs: is csatlakozik Vadászi elvtárs ezen utóbbi megállapításához, azzal a kiegészítéssel, hogy a politikai munka elválaszthatatlan a termeléstől.... a szakszervezeti és pártbizalmiak a kongresszusi munkaverseny szellemét vigyék szét a dolgozók között.... a bizalmiak a legközelebbi munkaverseny értekezletre fokozottabban készüljenek fel és aktívabban szóljanak hozzá....

Tehát a munkafegyelem maradéktalan betartása, a termelékenység növelése, a tervek pontos végrehajtása, selejtmentes termelés, egymás segítése és megfelelő politikai munka a feltétele a munkaversenyben vállalt kötelezettségek végrehajtásának és ezen keresztül a nyereség-részesedés elérésének.

Krónikás

miikor és hogyan mozgunk eleget?

Nagyon okosan állapítják meg a fizikai munkások, a háziasszonyok, hogy mozognak ők eleget, cipelnek, hajladoznak reggeltől napestig, vagy ahogy tréfásan mondani szokták "eleget tornáznak" !

Aki dolgozik előbb-utóbb elfárad. Aki "eleget" dolgozik az alaposan kifárad. Ez a "torna" tehát arra jó, hogy az ember kimerüljön ? rosszkedvű és letört legyen ? megunja az egyébként szívesen végzett munkáját is ? Pedig munka nélkül nem ember az ember. Ezt a nehéz állapotot bizonyára rendellenesnek tartja mindenki. Aligha akad olyan ember, aki szereti magát rosszul érezni és egyonfárasztani. Csupán arról van szó, hogy ki miként akar magán segíteni ?

Számtalanszor megpróbáltuk már, hogy cigarettazással, kevéske lezsálással, üldögéléssel pihenjünk. Emellett nem fárasztjuk úgy magunkat, mint annak előtte, de nem is pihenünk hatásosan. Sokszor megfigyelhetjük, hogy milyen reménytelenül összetört állapotba kerül az ember, ha kicsit is leül fárasztó munka közben. Alig van ereje fölállni még 10 perces ülés után is és dolgozni tovább nincs kedve.

Alkalmas és szép környezetben a séta valamivel jobb hatású. A 10 percet azonban nagyon-nagyon kevésnek érezné az ember, ha történetesen volna is ilyen hely a gyárban.

Van-e különbség a munka mozgása és a tevékeny^{en} pihentető munkahelyi testnevelés gyakorlata között ?

Minden dolgozó tudja, hogy nagy a különbség a két mozgás között, különösképpen célja szerint. A munkamozgás célja valami termeléssel, háztartással stb. kapcsolatos feladat ellátása. A munkaszüneti testnevelés célja pedig a pihentetés, felüdítés. Tegyük összehasonlítást példákon keresztül is.

A tekerceselő nők az egész munkaidő alatt motort tekerceselnek. Bár a harmadik óra után az üléstől fájni kezd a hátuk, zsibbad a lábuk, a kezük erősen fárad, mégis folytatják ugyanezt a munkát, hogy a gyár össz teljesítménye szerint megszabott normát elérhessék.

A TMK-sok emelgetik, szerelik a gépeket mindaddig, míg el nem készülnek velük.

Vajjon a két példában említett munkások mozgásai olyan összetételűek, hogy az az egész testüket arányosan foglalkoztatja ?

A mozgásaik sorrendje olyan, hogy a szívük, tüdejük, idegeik stb. legkedvezőbb működését segítik elő ? Annyit végeznek egy-egy mozgásból amennyi nekik jól esik ?

Bár a munkamozgásuk is értékesek a szervezet számára, de az nem elégséges, mert az emberi szervezet nagyon igényes. Csak akkor érzi jól magát, ha mindenből a legkedvezőbb mennyiségben, megfelelő sorrendben alkalmas módon kapja a kívánt mozgást.

Olyan a mozgás is mint az étel. A finom alapanyagokat: lisztet, zsírt, sót, stb. nem elég egy fazékba méretlenül beledobálni. Jó étel csak beosztással, jó elkészítéssel lesz belőlük.

A munkaszüneti testnevelésnél a gyakorlatot hozzáértéssel úgy állítjuk össze, hogy a szervezet szükséglete szerint úgy mozogjunk, hogy az fáradt tagjainkat pihentesse, az elhanyagoltakat pedig igénybe vegye és így testünk életműködésének egyensúlyát helyreállítsa. Ezáltal pihentet és üdít ! A munkaszüneti testnevelésben nagy fontosságu a helyes idő megválasztása is.

Réges-régi tapasztalat, hogy a pontos rendszeresség nagyon fontos az ember számára. Akik rendszertelenül élnek, azt általában megsínylik. A munkaszüneti testnevelés is akkor a legjobb eredményű, ha nagyon pontosan tartjuk meg azt.

A pontosság a gyár érdeke is. Általában megoldható tervezett időben a megállás 10 percre, ha mindenki komolyan veszi saját maga érdekét. Ez alatt az idő alatt megállhat a szerelés, a könyvelés, a tárgyalás stb.-hiszen mindez azért van, hogy jobban, szebben éljünk, a munkaszüneti testnevelés pedig ezt szolgálja, hogy ránk-

hátruló feladatokat utána könnyebben, kisebb fáradtsággal és időráfordítással végezzük el.

Azt akarjuk, hogy a munkánk élvezetes legyen, hogy minden dolgozó frissen menjen haza a gyárból, jusson ereje a családjára, legyen kedve szórakozni, minél szebb, minél fiatalosabb maradjon.

Egyáltalán nem túlzás ez a kívánságunk! Mindenki tudja magáról ezt, aki kipróbálta s rendszeresen végzi a munkaszüneti testnevelést.

Kovács Géza

Az elmúlt napokban, amint a forgácsoló műhelyen mentem keresztül, az egyik sarokban fiatalokból álló kis csoportot vettem észre. A fiúk lelkesen tárgyaltak valamiről. Nagyon furta a kíváncsiság az oldalem, megkérdeztem tőlük, hogy miről is tárgyalnak.

Kiderült, hogy egy szüreti bál előkészületéről beszéltek. A gyárunk KISZ szervezte és a II. kerületi Tanács Népművelési Osztálya karöltve szüretibált rendez Óbudán. A hírnek jómagam is megörültem és a gyár fiataljai is. Amikor a meghívókat árusítottuk, még az idősebb szaktársak mint Moczás bácsi - ő is mosolygott. Mivel a meghívó nagy része elkelt, előgedetten és örömmel gondoltunk a szeptember 26-i szombat estéére. Gyárunk KISZ-istái már lázasan készültek pénteken és szombat délelőtt is a szüreti bálra. Elkészítették a villanyvilágítást, kidiszitették szőlővel az utcát és felrakták a majonem 10 kg-os szőlőkoszorút középre. Délután 17 órakor elindult a vidám szüreti felvonulás a Mechwert térről a bál színhelyére.

A kocsik telve csószlányokkal és fiukkal. A lányok csinosan festettek, a fiuk elbujhattak mögöttük. A rejkó zeneken pedig ült a kocsin és hallgatott. Olyan volt a felvonulás, akár a gyászmenet: féltek, hogy elromlik a hangszerük. Lassan leborult az este, megkezdődött a tánc és a mulatság.

A zenekar nagyon jó volt és a fiatsálg jól érezte magát. Volt aki megfogott egy üveg sört és csendesen iszogatótt. Lassan nekibátorodtak a fiuk és elkezdtek lopni a szőlőt, de ha egy tolvajt megláttak azt azonnal 4-5 csószlány közrefogta és a fiu azonnal fizette a lopás díját. Ember volt, aki tudott lopni és én is hiába igyekeztem, pénzbe került a lopás.

A nagy szőlőkoszorút le kellett venni, mert majdnem leszakadt. Az idősebb emberek is kitétek magukért, jóllaktek a Büfében és jó volt az innivaló is. A csószlányok szorgalmasan fogdosták a tolvajokat, nem volt más megoldás, felkérték a csószlányokat táncolni.

Elkezdett az eső csöpögni, de még csak akkor jöttek ki a gyárakból és a hangulat tetőfokra hágott. Közben kisorsolták a szőlőkoszorút, amite nyertes bódogan vett magához.

Hétfőn a gyárban mindenki a szüreti bálról beszélt. Egy páren megjegyezték, hogy nagyott vesztettek, amiért nem vettek részt a szüreti bálon. Ezt a jól sikerült bált nemcsak a KISZ tagságnak köszönhetjük, hanem a szervezeten kívül álló fiatalok is példásan vettek ki részüket az előkészületekből.

Szeretném, ha a KISZ. szervezetünk kulturosa, sportfelelőse szorosabb kapcsolatot tartatene az MSZBT-vel és kölcsönösen segitenék egymást egy-egy rendezvény alkalmával.

P.S.

Kedves munkatársaim

Ha a forgácsoló műhelybe lép valaki, figyelmét az a sok új gép ragadja meg, amely az utóbbi hónapokban érkeztek meg. Sok precízen működő, sokoldalú és sok műveletre alkalmas géppel rendelkezünk már jelenleg.

Gondolkodóba ejthet mindenkit, hogy mily sok érték hever ezekben a gépekben és csak a hozzáértő szakember keze segítségével és irányításával formálják a gépek az anyagot hibátlan munkadarabbá. Mind több az olyan szaktárs, aki fegyelmezetten és hozzáértéssel dolgozik, de kevés az, aki tovább képzi magát, aki lépést tart a fejlődéssel.

Sokan röstelik a munkatársaitól megkérdezni ha nem ismer valami új műveletet, vagy munkafogást. Sok szép eredményre volna képes még a műhely, ha ezeket a rejtett tudást képező szikrákat kicsiholnák az egymást segítő jó:szakemberek. Ne rösteljék, ha elfeledték, vagy nem ismerik a gépek egyik-másik fortélyát azt megkérdezni és őszintén adják át a tapasztalataikat egymásnak.

Persze ez a jelenség szerte a gyárban előfordul és a műhelyek törzsgárdája csak az őszinte segítségen és tapasztalatcserén alapulhat. Az üzemben szerte találunk zökkenőket, hibákat, amiket le lehet küzdeni, ha a dolgozók egy része nem kapkodna, és nem törekedne látszateredményre. Ne csak a sok darabszámba, hanem a minőségre, a gondos munkára törekedjünk! Így a másik műhelybe továbbjutó anyag használható alkatrész lesz, nem pedig több művelet után selejtbe dobható munkadarab. Sok rezsiköltség, sok munkabér vesztet kárba, ha nincs időben a helyén a jó szerző, a jó anyag, vagy más előfeltétele a munkának.

Majdnem minden dolgozó találhat a saját munkakörében oly hiányosságot, amely fékezi a szép eredmények elérését. Egyszer már elértünk az Elüzem címig és ismét elérhetjük, ha összefogunk és az üzem jó hírneve sok új rendelést és további fejlődést eredményez majd. Közös akarrattal küzdjünk az anyag és munkaselejt ellen, a kisebb önköltségért és a rendelések tervszerű szállításaért.

Előre az 1959-es év sikeres befejezéséért, mert ha a vége jó, minden jó. A következő évi programot pedig már egy összeforrott üzem törzsgárdája könnyen teljesítheti.

Tormuth

AZ ÖNTÖDÉBEN ?

A pártkongresszus tiszteletére szervezett munkaverseny az öntödében és társműhelyeiben /sajtoló, lemezoló, bakelit/ ma is tartja, sőt fokozza kezdeti lendületét, ellentétben a vállalattal más üzemrészeivel, ahol bizony ez a lendület csökkenő tendenciát mutat.

Az öntődei egészséges munkaverseny alapja a jó politikai munka. A műhelyek kommunistái, mind a fizikai dolgozók, mind a gazdasági vezetők nap, mint nap rövid párperces beszélgetéseken keresztül elejtett szavak és mondatok útján adnak értel-

met, politikai bázist ennek a munkaversenynek. Az üzem összes dolgozója versenybrigádokba tömörült és minden hónap első hetében táblák szemléltetik brigád és pontozásos egyéni eredményeket.

A lemezfüző Petőfi brigád /Havasné, Kissné, Németh Gizella/ átlagban 140 %-os teljesítéssel dolgozik, ami a fűzőben kiváló eredmény. A brigád tagjai ezen felül vállalják, hogy a brigád új tagját a fiatal Koncz Magdolnát a brigádteljesítmény szintjére emelik.

Az öntődében a mennyiség növelése mellett jelentős mértékben javult a minőség a kézi kokillásoknál. A gépeseknél már nem mondható el ugyanez, bár a VT, VOX pajzsok selejtje a négyrészes új számmal a 2200-as Pollák gépen a 10-12 % ról, 4-5 %-ra csökkent. Ugy hiszem, a műszaki osztály és a szerkesztés igen sokat tudna segíteni, ha megvizsgálná a gyakori meghibásodások okát. Az SzK 47-es szívópajzs 10 %-a repedt volt hosszú ideig. A kritikus helyen megerősítették, a selejt lecsökkent 2.5 %-ra. Azonban ez még mind kevés. Rengeteg öntvény ugyanazon a helyen reped, vagy mindig ugyannott lyukas s ezen véleményem szerint lehet, sőt kell is segíteni.

Az öntődében a megnövekedett munka, a kiesett vagy megbetegett emberek hiánya szükségessé teszi új, eddig más munkakört betöltő dolgozók beállítását. Így került öntőgép mellé Rottkel László, Szalai László és legutóbb Ivanovics József. Az újdonsült öntők igyekeznek, talán nagyon is igyekeznek, s bizony súlyos hibák adódtak már ebből elő.

Kérem őket, ne akarják mindjárt kezdetben tulzsármányolni a régi tapasztalt gépeket. Szerezzék meg előbb a szaktudást, ismerjék meg a gépet, a gyártmányokat, s akkor...akkor majd le lehet hagyni az "öregeket".

Hiba még náluk, hogy igen vastag pogácsát hagynak s az anyag a többszörös beolvastással veszít a minőségéből.

Panasz merült fel, hogy kevés a mosópor, amit az öntők kapnak. Ilyen piszkos, grafitos, fagyus munka mellett bizony több járna részükre, mint a többi műhelyekben.

Beszélni kell még az öntőde rendjéről, ami sajnos csak két ember szívügye. A 70 esztendőes Pista bácsi és Bogdáné minden tőlük telhetőt megtesznek, de ők ketten kevesek ehhez a munkához. Kérem a művezetőket, hassanak oda, hogy a többi anyagmozgató is tevékenyebben vegye ki a részét a hulladék és félkészáru elhordásából.

Béni Lajos

FORMÁZÓ MŰHELY

ISKOLA Formájában

E cikk szerény keretei között szeretném bemutatni a műhelyünk egy pár érdeklődő alakját. Az vesse rám az első követ, aki életében még nem viccelt meg valakit, valamilyen formában.

Az első, akit meg kell említenem az osztályfőnök: Somorjai Frigyes. A gyári vezetés Frici-kéje, Frigyes-kéje, stb. Ezek helyébe gondoljon mindenki, amit akar. Ez az ember - bocsánat Somorjai szaktárs kiváló sportember. Nem is tudták? Na, nem baj, nem tesz semmit, most legalább megtudják.

Ne haragudjon Somorjai szaktárs, de most kipellengérezem magánéletének egyes pontjait. S ez így néz ki: Reggel 5-től 7-ig sport, 7-től 13-ig adminisztráció, diszpécser telefon, s újra adminisztráció. 13 óra-tól 14.30-ig sport, s adminisztráció: 15-től 18 óráig, vagy tovább. Fő szenvedélye: a televízió és ezért ő is televen víziókkal, mert lát egy vizuális célt, s a cél elérésére báztatja műhelyünk dolgozóit. Ez nem is megvetendő teljesítmény, ha figyelembe vesszük ezt a mostoha körülményt, mely a műhelyben fennáll.

Visszatérve az osztályfőnökre: ládákat cipel tele, vagy üresen, s műhely dolgozó-

inek legnagyobb csodálkozása közepette. Hiába az olimpiára nagyon kell készülni. Mint az osztályokban, úgy a forgácsolóban is van rossz tanuló. A következő személy kitűnő munkás, csak....csak megakadtam, mert nem tudom a kellő szót megtalálni. Ezt Önökre bízom. A fent említett személy névszerint "Prockes Imike". Sovány alakjából még soványabb hanggal "sugja" teletorokkal a kiszemelt áldozatának fülébe "te édes". Ezenkívül fő ismertető-jele, hogy éjszakás, de állandóan este tíz előtt ötperccel már dolgozik, reggel hat óra után nem lehet csak lelőni a gépről. Mint ismeretes a forgácsolóban sok kellemetlen szag terjeng. Ennek okát egy tanulmányban már ismertettem. Néha azonban kellemes kölniszag is terjeng egy pár percig. E szag után haladva a műhelyirodába jutunk, az osztályfőnök "titkárnöke" Mező Ági az említett személy.

A műhelyiroda nagy része üvegborítású, s lentről, vagy fentről egyaránt lehet látni. A férfi dolgozóink főleg a fiatalabb korosztály oly sokat nézz fel ide, hogyha minden pillantás egy-egy malteros kanál betonná változna át, akkor már rég kész lenne a műhely teteje, nem puffajkában kellene dolgozni. Mert mint ismeretes, bizonyos számú rossz tanulókelhatározták, hogy nem engedik meg azt, hogy műhelyünk rendszeresen teljesítse havi tervét. Ennek megakadályozására kiesztették, hogy felbontják kőművesekkel a műhely mennyezetét, azzal a jelszóval, hogy ha már "szputnyikok" korában élünk, hadd kísérhessék figyelemmel dolgozóink a mesterséges égitesteket a munkapad mellől is. Próbálja ezek után valaki azt mondani, hogy nem engedik művelődni.

Van a műhelyünkben sok fajta ember. Olyan ez, mint a Singapuri-kikötő, ahol a világ minden tájáról érkező hajók megtalálhatók. Található itt fűrész, autó és motorversenyző, nagyhirű profi boxoló, cirkuszi akrobatikával rendelkező személy, kerékpárversenyző, pisztolművész, és jazz-őrült. Ha valaki bejön a műhelybe, - idegen - egyből eltalálja, hogy kiről is van szó, még így ismeretlenül is. Főszenevédője, hogy kezébe vesz valamit és már veri az ütemet. Nem számít, hogy nyers, vagy köszörült tengely, villáskulcs, forgórész, gépszíjvédő, csak hangja legyen. Tagadhatatlan, hogy jó ritmus érzéssel rendelkezik, de ő nem hajszolja ki, ezt a ritka adottságát, s így mindenki csak neveti és gúnyolja. Névszerint: Szatmári Józsefről van szó, akit "Indos"-nak gúnyolnak. Különben a fogaróban dolgozik. Nagy vonalakban ismertettem a dolgozóink egy-egy képviselőjét, de nem szabad elfeledkeznünk Juhászneről sem, aki a "Különleges ügyeket intéző bizottság" forgácsoló műhelyi megbízottja. Ha valaki, valakiről meg akar tudni valamit, az forduljon csak ő hozzá bizalommal, feltétlen diszkrécióra számíthat.

Egyelőre az oktatást befejezem s a legközelebb majd tovább folytatom az ismertetést.

Sajó

M.H.S.SZ.

A Magyar Honvédelmi Sportszövetség sportágai közül e számunkban a rádiózásról szeretnénk néhány szót szólni:

Ha vissza pillantunk az uttörőkre láthatjuk, hogy Bell, Popov és Marconi még milyen egyszerű szerkezetekkel kísérleteztek és mégis milyen szenzációval fogadta találmanyukat a szikratávirót a világ. Majd közel két évtized után a kristály detektoros fülhallgató készülékek zsongása volt az elindítója ennek a fejlődésnek, amely korunk úrrakétáihoz szerelt nagyteljesítményű rádiókig vezet a huszadik század emberét.

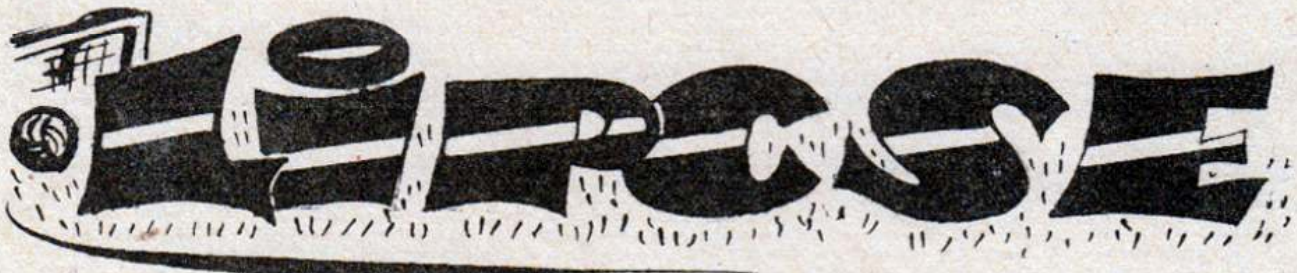
A második világháborúig hazánkban csak az urí réteg passziója lehetett az adó-vevővel való kísérletezés. A horthy-korszak 110 kísérletezője közt pl. a HA 3.Z= hívójel vitéz Szalontai Nagy szds, a HA 7.A= báró Neu Sándor vk.szds, a HA 8.S= Somsich György, a HA 3.W= Bodolai Kálmán csendőr pk.hívójelei voltak. A kapitalista államokban ma is ez az arány. Fr. Marokkóban 99 amatőr adó-vevő, Algírban 107 amatőr adó-vevő áll a gyermeti rendszer szolgálatában.

Hazánkban a felszabadulás óta kb 47.000 dolgozót képzett ki Szövetségünk a rádiózás ismereteire. Jelenleg 42 rádióklub és 226 rádió rövid és ultra rövid hullámu adó-vevő működik hazánkban. A dolgozók szép és nemzetközileg hasznos szórakozása sok életmentést, sok fontos közvetítést, közlést eredményezett már. Sok nemzetközi értékelésen díjazták már klubtagjeinket, akik állandóan fokozzák tudásukat a sok gyakorlással. Most érdekes fejlődést mutatott az, hogy az u.n. róka vadászattal a terepen elrejtett adóval jeleket adnak és ezt betájtolt antennákkal igyekeznek megtalálni társaik. Bizony el kell ismernünk, hogy egyik legkellemesebb sportág a rádiózás, amely örömet és sok boldog sikert nyújt az érdeklődő dolgozók népes táborának.

Üzemünk elektromos gépekkel foglalkozó gyár. Ajánlatos volna a dolgozók érdeklődését felébreszteni erre a szórakozási ágra, hogy így ismereteik is gyorsodjanak. Akadna valahol egy nyugodt sereg, ahol türelemmel kísérletezve ismerkedne dolgozó seregünk a rádió elektromos és gyakorlati tulajdonságaival.

Hazánk érdekeit és fejlődését is elősegíti a pihenési időszak, rádiózással való kihasználása.

Tormath

A Lipcsében rendezett III. Torna és Sportfesztiválra egész Kelet-Németország fiatalsága Lipcsében gyűlt össze. Az uccákon, tereken mindenütt zöld, kék, piros, sárga melegítő 14-18 éves fiatalokat lehetett látni. Ha valahol külföldit vesznek észre, felbomlik a rend és futás - autogramért. Életveszélyes volt kimenni az Internacionál szállodából, a magyar kézilabdások szállásáról, mert város nézni, vásárolni az autogramkérők gyűrűjétől nem lehetett. Mire az ember két utcasaroknyit haladt, a keze görcsöt kapott az állandó aláírástól. Nem volt elég a név, sárójelben mellé kellett írni a nemzetiséget is. Ennek eredményeképpen a cca. 500 aláírás után már sokszor annyira összezavarodott az aláíró, hogy sok esetben Ungár Sándor /Fekete/ szerepelt aláírás helyett. Annyira lelkesedtek a gyűjtők, hogy a nyakukban hordott "Festival" sálát, jelvényeket, sapkáikat, minden gondolkodás nélkül odateszták egy-egy aláírásért.

A megnyitott a "Népek Csatájának Emlékművénél" tartották. Ismerjük a németek szervező képességét, ez itt is tökéletes volt. Zászló erdők, görögtűz, 8.000 fehér egyenruhás zenész, tűzijáték, 3.000 tagú kórus, Walter Ulbricht beszéde: mind hozzájárult az ünnepség fényének emeléséhez. Gyönyörű volt.

A torna-bemutatókat és sportversenyeket sajnos elmosta az eső. Csak a záróünnepélyt sikerült megtartani. Ez is hasonlóan a megnyitóhoz, káprázatosan szép volt. Legjobb pontja a különféle színű fényszórókkal megvilágított 10.000 fehérruhás tornász lány csapattornája volt.

Mindent összegezve: az ünnepség a különféle nemzetiségű résztvevők barátságának jegyében kihangsúlyozottan dokumentálta, hogy a kelet-német ifjúság békében akar élni, a nemzetek közötti versenyt sportpályákon akarta lefolytatni és nem a harcmezőn. Ez volt az ünnepség alap gondolata.

A magyarok közül a tornászok értek el komoly eredményt. Az erős nemzetközi mezőnyben Békési az első, női csapatunk a második helyen végzett. A kézilabda válogatott szerepléséről a gyászos eredmény miatt ezúttal inkább hallgatok.

Fekete Sándor

Sportkörünk eseményeiről

Vállalatunk sportköre a Vasas Szakszervezet rendelkezésére önálló sportkör lett. Ez részben előny is, részben hátrányt jelent számunkra.

Előnye, hogy önállóan intézkedhetünk sportügyeinkben. Nem kell különböző fórumokkal tárgyalnunk, amire a sportügyek vitele mellett, gazdasági elfoglaltságunk miatt sem igen jutott idő.

Hátránya, hogy a gazdasági ügyek vitele is az elnökségre hárul, amit eddig a főkönyvelőség végzett. Emiatt, valamint Kelemen Dezsőné és Toth András kiválása miatt az elnökség összetételében változások történtek és az az alábbiak szerint módosult:

Elnök: Tiszai István

Elnök helyettes: Mohácsi József

Gazdasági felelős: dr. Karsay István

Szervező titkár: Biró Sándor

Adm. prop. felelős: Cifferszky Béla

Póttagok: Csányi Zsuzsa és Kelemen Ilona

Az új elnökségtől szoros együttműködést várnak vállalatunk dolgozói. Sportköri tagjaink és pártolótagjaink az alapszabály értelmében havi 5.-Ft.-ot tartoznak fizetni tagsági díj címén. A tagsági díjból eredő bevétel költségvetésünkben is szerepel és ezért rendkívül fontos annak pontos befizetése.

Ebben az évben még semmiféle külső anyagi támogatásban nem részesültünk. Minden kiadásunkat vezető szerveink és dolgozóink tagdíjai fedeznek. Eppen ezért érthető, hogy egyes dolgozóink, akik havi 5.-Ft. tagdíj ellenében végig uszták a nyarat, most hogy hűvösebbre fordult az idő és befejezték az uszoda látogatását, tagságuk megszüntetését kérik.

Ez helytelen, mert a tagság egész évre szól. Sajnos előfordulnak olyan jelenségek is, hogy egyes sportköri tagok, anyagi követelésekkel lépnek fel. Valamennyi sportköri tagnak egyszer és mindenkorra meg kell értenie, hogy csak a költségvetésben jóváhagyott összegek fizethetők ki és semmiféle jogtalan, vagy szabálytalan pénz nem folyósítható.

Szakosztályaink működésével elégedettek lehetünk. Labdarugóink első négy mérkőzésüket megnyerték, ezt követően a GAFU-val döntetlenül mérkőztek. Majd Pesthidegkúton tartalékosan, játékvezetői tévedésekkel 0:2-re kaptak. Várjuk a további jó szereplésüket.

Sakkosztályunk a Könyvüipari Minisztérium ellen vereséggel kezdtek, de a második fordulóban a Vertes ellen már győztesen hagyták el asztalaikat. Ha az edzések népszerűbbek lennének, akkor még jobban szerepelhetnének.

Női röplabda csapatunk erősebb, mint valaha. Ez évben képességeik alapján az élcsoporthoz kell végezniük, mert jól együtt vannak a lányok.

Asztaliteniszezőink most kezdik a bajnoki évet, sokat gyakoroltak, jó formában vannak. Bizhatunk eredményes szereplésükben.

Tekezőink szereplése az őszi idényben rapszódikus. Ez elsősorban a tekepálya renoválásának tudható be, másrészt a nagy akarásnak, ami idegesség formájában jelentkezik egyeseknél. Rendbefeognak jönni hamarosan, mert bő utánpótlással rendelkezünk.

Uszaink létszáma az őszi beállítással várhatóan megcsappant, de az a 15-20 fiatal, akik rendszeres látogatói az edzéseknek, garanciát nyújtanak erre, hogy jövőre egy újabb életképes szakosztályunk születhessék.

Tiszai

Lapzárta után.

Elment egy kiváló drehus....

A lapzártakor érkezett a megdöbbentő hír, hogy SCHEFFER REZSŐ szektárs a forgácsoló műhely műszakos művezetője pár napi szenvedés után meghalt.

A mindenki Scheffer bácsija, a mindenki Rezső bácsija nincs többé közöttünk. Még alig mult pár napja, hogy a műhelyben bent volt. Szokott fiatalos élénk mozgással, hol itt-hol ott tűnt fel a csarnok műhelyben. Most itt intézkedett, most ott tett valamit, most ehhez a szektárshoz szólt, most annak segített...

Mit lehet írni bucsusóul, mit lehet mondani arról az emberről a döbbenet, a gyász óráiban, skit úgy a műhelyen belül, mint az egész üzemben és az egész szeknában is szerettek, becsülték, tiszteltek és elismerték a tudását!

Igazi drehus volt, ahogy a régi öregek még ma is szívesen használják dicőroen ezt a kifejezést. Kitűnő esztergályos volt. Szakmáját szerette, hivatásként vetette a műszakját és adta át tudását, nagy tapasztalatait fiatalnak, idősenek egyaránt. Szívesen és boldogan adta át a tudását! Scheffer szektárs emberszerető volt, mindenkinek segíteni akart. Nem volt terhelési, vagy szakmai probléma, melyet készségesen szívvél-lélelkel megpróbált oldott volna. Nagyon lelkiismeretes ember volt.

Ebben az esztendőben töltötte volna be ötvenedik évét. Hűséges életfírné, skivel példás életét élt gyászolja. Scheffer Rezső 1945 óta szakszervezeti tag. 1950 márciusában került a régi Tonalithoz a Dohány-utkába, majd ahogy költőzködött a vállalat a hűségeseen jött tovább. 1952 február 15-én lett műszakos művezető. Hihetetlen energiával vetette bele magát a munkába, szakmai szeretetre, a munka megbecsülésére tanított mindenkit.

Emberi magatartását, egyéniségét, jellemét nem lehet elfelejteni. Munkatársai és az egész üzem dolgozói emlékét megőrzik. Nyugodj békében....

M.Kovács György

Ugyancsak bucsuzzunk a közelsnapokban elhunyt RÁCZ NÁNI-től, gyárunk megbecsült és közszeretettében állott dolgozójától.

Szerkesztői üzenetek.

Lapunk tizedik számában közzé tett "Tudja-e?"... kérdésekre négyen küldtek be megfelelő válaszokat, kik közül a könyvjutalmat - sorshuzás utján - Lőrincz Imre /szerszámüzem/ nyerte el.

A válaszokat - helyszűke miatt - a jövő számban közöljük.

+ + + + +

A tizenkettedik szám részére cikkeket december 8-ig veszünk át. Kérjük gyárunk dolgozóit, hogy cikkeiket, bírálatait, vagy javaslataikat ezen időpontig juttassák el Szabó Istvánhoz a szerszámüzembe.

+ + + + +

A lapot 7 tagból álló bizottság szerkeszti.

Felelős: Szabó István

+ + + + +

Készült: Sportsokszorosító Üzemében.

Budapest.V.Bajcsy Zsilinszky-ut 36-38.

Felelős kiadó: A vállalat igazgatója.

Ára: 20 fillér.